

III. 43 Vasištha popisuje začátek bitvy, v níž má Vidúratha zemřít.

SARASVATÍ pravila: Ó králi, v této bitvě zemřeš a po smrti těla se s dcerou i ministry vrátíš do hlavního města předchozího království. My dvě nyní odejdeme, jak jsme přišly, a vy dorazíte v příslušném čase za námi. Neboť jinak běží kůň, jinak slon a jinak velbloud.

VASIŠTHA pokračoval: Jakmile Sarasvatí domluvila, přihnal se královský posel se zprávou, že nepřítel zaútočil na město. V důsledku ohnivých střel je město v plamenech. Obě ženy, král i ministři spěchali k oknům kde se jim naskytl hrůzný pohled.

Ve městě začalo rabování a odevšad byl slyšet křik drancujících nepřátel. Domy byly zahaleny hustým dýmem. Z oblohy sršel oheň. Ohnivé střely opisovaly na nebi dráhu tvaru půlměsíce. Střely těžké jako kámen nacházely svůj cíl a ničily domy, ulice i prostranství mezi domy.

Král spolu s ostatními slyšel žalostný nářek obyvatel. Odevšad se ozýval pláč, kvílení i srdcervoucí křik žen a dětí. Někdo bědoval: „Ach, tato žena ztratila otce, matku, bratra i své malé dítě, a třebaže sama nezemřela, neštěstí jí zlomilo srdce.“ Jiný křičel: „Rychle utečte, dům se brzy zřítí!“ A další zase: „Ach, běda, žádný dům neunikne zkáze!“ Střely pršely jako velká průtrž, jež předchází konec světa. Prostranství mezi domy vypadalo otřesně, všechny stromy byly sežehnuty ohněm. Z bitevního pole vysílali nepřátelé do vzduchu obrovské střely sršící oheň, před nímž nebylo úniku. Všude po městě byly zátarasy. Muži poutáni k rodině hledali v hořících domech své ženy a děti. Nepřátelé zajali dvorní dámy. Plačící a bědující nevěděly tyto urozené ženy, co dělat. Obklopeny nepřátelskými vojáky naříkaly: „Ach, běda, kdo nám v této hrozné chvíli pomůže?“

Taková je sláva a nádhera království a říší.